

VAN OVER DE IESSEL

oktober 2017

met in disse editie:

- *'Sproakverwarring' van Diny Groothalle*
- *'De mooiste' van Femmy Woltman*
- *'Sjörtien' Jannie Bakker*
- *'De fietse' Henk Hooijer*
- *'Harfstleeven' Fenny Martens*

Colofon

- Joargaank 08, Nummer 04
- Uitgave: 1 oktober 2017
- Deur: SchrieversBond Overijssel

Redactie:

- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Riek van der Wulp en Diny Kloek
of een bi-jdreage van de auteur

Volgende editie: 01-01-2018

Inhold

titel	schriever	bladzijde
Veurblad		1
Colofon		2
Inhold		3
Van de redactie	Riek van der Wulp	4
Verhael	Henk Vos	5
Masker	Corry Overmars	6
Koninklijke druppel	Mineke Mollink	7/8
Strip: Meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	9
Sproakverwarring	Diny Groothalle	10/11
Zie hoaldt...	Diny Kloek	12
De mooiste	Femmie Woltman	13/14
Geluk	Riek van der Wulp	15
De fietse	Henk Hooijer	16/17/18
Dree vassies	Mineke Mollink	19
Harfstleeven	Fenny Martens	20
't Sjørtien	Jannie Bakker	21/22
Suja... suja... kiendtien...	Veluwe	23
Lange, leste verael... Kerkien in IJhorst	Co Mateboer	24/25/26

Van de redactie...

D'r is een vørsien dat iederiene wanneer ie 't eurt zo mee kan zingen, neuriën of fluiten. Een æchte meezinger dus. Et is misschien al wel 30 a 40 jaar geleden dat Gerard Cox et veur et eerste zung en et wördt ieder jaar op de radio, zo rond disse tied daegelijks wel edraeid:

't Is weer voorbij die mooie zomer...

Of et now een prachtige zoemer ewest was, of een beroerde, Gerard zung en wi-j zungen mee.

Een mooie zoemer... emn wi-j dit jaar een mooie zoemer ad? Et is soms bloediéte ewest, maer bi-j tieden was et ook wel an de kolde kaante. In de veurzoemer was et dreuge, maer eempies laeter was et weer te nat.

Loaten wi-j et d'r maer op ollen dat et een æchte Ollaandse mooie zoemer was met oogte- en dieptepunten.

Et liedtien get værder:

Die zomer die begon zowat in mei...

en dat was dit jaar zeker et geval.

Wi-j adden een prachtig zunnig begin in mei.

Loaten wi-j veur dit alles maer dankber wezen.

Now bi-w weer an oktober en wi-j emn al weer een poze de R in de maand. Maer... de ærfst ef ook zo zien bekoring. Buten is alles prachtig. Geniet door volop van, as dat in oen vermeugen leg, want veur aa-j 't wieten is et weer zoemer!

Naemens de redactie:

Riek van der Wulp

Verhaal

Ik zul zo graag een mooie verhaaltie wiln kun skriem.
Een verhaal woarvan ze zegt, dat wil ik goed onthoaln
Een verhaaltie die mi-j altied bi-j zal bliem.
Een 'verhaaltie dat ook aandern wilt behoaln
Een verhaal die aandern kan doen lachen of doen reern
Een verhaal die mensen kippevel bezorgen kan
lene die oe tegenhoalt ai-j d'r stiekem tussenuut wilt smeern
Een verhaal helemoal geschikt voor Jan en Alleman.

Een verhaaltie veur verjoardaag'n of een trouweri-j
Mar ök as er iets tot troost mut worn è-zegd
Veur karstdaag'n, poasen of gewoon een daggie vri-j
Of iene woar de ramadan en vasten goed wordt uut è-legd.
Een verhaal die de oorlog stille kan doen leggen
Een verhaaltie die verdriet en piene kan verdriem.
Een verhaal die mens'n wat oardigs teeg'n mekaar düt zeggen
Een verhaal de nöw genuumde zaken, oons altied bi-j zal bliem.

Henk Vos -Hoogeveen-

Masker

*Ik wil graag met oe proaten
oaver mi-jn gezichte.*

*Det lek soms zo gesleüten
mar toch is et niet dichte.*

*Et lek ook sacherijnig
mar vaak is det et niet.*

*Et is mi-jn parkinson gezicht
mi-jn masker wat a'j ziet.*

*De spieren van mi-jn kaken
Trekken mi-jn mond wat neer.*

*En deur det trieste hoefiézer
Is 't net of döt 't mi-j zeer.*

*Mar toch is det niet woar
Det masker is 't, vandoar.*

*Dit wo'k oe graag vertellen
oaver mi-jn gezichte.*

*Et lek soms wel gesleüten
mar 'k bin echt niet vaak dichte.*

*Kiek liéver noar mi-jn oong
O'j twinkellichies ziet.*

*As z'oe enteeëng lachen
Dan is der gien verdriet.*

*Dit wól ik met oe diélen,
dit wól ik eel graag kwiet.*

*En as ik oen gezichte zie
dan diélen wi-j 't verdriet.*

Corry Overmars -Hasselt-

Koninklijke Druppel.

“Angenaam... ik bin ’n druppel.

Of liever ezegd, ik wàs ’n druppel, want in mien bestoan bin ik multifunktioneel inzetbaar.

Soms zit ik dus in ’n grote wolke, dan in de zee en soms glij ik as mister Condens met mien dikke gat langs oene ramen. Ik bin ewend an die kringloop want verzetten hef gin zin. Net as jullie hebbe wie druppels oons ok te voegen noar de natuurwetten van de grote Baas.

Goed, zoas iej weet binne wiej niet helemoale vremden van mekaa, want 60 % van oonze stof zit ok in oe, o-j wilt of niet. Deenk an de wetten! Noe wil het geval dat as e wiej doar eplaatst wördt, bije jullie meensen dat het echt spannend wördt veur oons, want dan make wiej de gekste dinge met.

Luuster.

Er was eens ’n heel mooi meissie. Ik geleuve det ze uut Argentinie kwam. En det meissie, det gung trouwen met ’n echte prins! Oonze moleculen vuulden zich arg betrukken bije dit huwelijk, want ’t verhaal gung dat de prins ’n waterprins was! Noh doar wol de familie H₂O netuurlijk meer van weten.

Ik had het geluk dat ik den dag deel moch’e uutmaken van oons gedeelte van de prinses. Dus, heisterden wiej oons samen in een heeln mooi’ntrouwjurk, uut Italie meen ik, kregen lippenstift op en mascara, Waeterproof ..!

En doar gung ’t hen. Noe had miej ’n lichie mutten opgoan toen de bruid op ’t lesten nog ’n zakduukie in de mouwe wudden epropt, ma ik had niks in de gaten en vun alles prachtig. ’

’n Prins den zien prinses trouwt, joawel, sprookjes bestoat wel.

En toen lieve luu, net a-j deenkt da-j ‘hebt ewunnen, blik da-j ’t net verspölt. Toen gung het mis...

'n Bandoneon..!

Ha-j 'd er ooit van eheard? Noh ikke nog nooit. Begin't er 'n bandoneon te spöllen! Zie mut zoiets verbieden op 'n brulfte. En zelfs de dikste iespegel den bestiet was esmulten det verzeke ik oe. Er klunk een lied van verlangen, van heimwee en van eeuwige liefde deur de karke en de klanken stegen op langs de hoge schoolders van de karkmuren en bleven doar ans hangen. En toen luu, heul ik het ok niet meer. Ik heb mij nog 'n poossien vaste können hoalden an de mascara van een wimper, ma doar gung ik. Zwoar en vol emotie gleeed ik noar beneden woar de prinses mij begripvol en discreet opvung in det witte zakduukie det ze gauw uut de mouwe haalden.

En noe heb ik vernummen det heel völle van jullie den bewusten val van mij heb eziene. 't Is op de televisie ewes en bie herhaling uut ezunden.

Noh, det was ik dus. Miljarden joaren oaveral en oaveral deel van uut emaaft en gin centje piene.... En noe, ten aanschouwe van bienoa iederene, oavermand deur ontroering, gung ik van de pinnen.

Ma, ene gedachte troost mij, ik wasse niet een gewone druppel van 12 in een dozien, nee, op det moment was ik een Koninklijke Druppel..!

Iedereene kan het zich nog herinneren. Elk joar op de tweede dag van de tweede moand noa 't joar 2002 loat zie mien val op de televisie weer ziene.

Ik zegge oew.., pink ma gerust oen tröantie weg heur... Giet vanzelf!"

Mineke Mollink -Hellendoorn-

© JK

TWENTS KLEINKUNSTFESTIVAL

Der kwam een mailtie van Henk Hooijer met anmoediging um met te doen an een dichtwedstried van de Twentse Welle. Ik sturn wat in en wie schetst mien verbazing: ik kreege berich da-k bij de genomineerden heurn! Op zundag 2 juli gung 't op Ootmarsum an, waar het Twents Kleinkunstfestival was in 't Openluchtmuseum (echt 'n anroader:

<https://www.openluchtmuseumootmarsum.nl/>) en weer wunn' ik verrast want wie kwam ik doar teegn? Henk Hooijer, hij was ook nomineerd en 't wördt nog mooier: ok Riek van der Wulp heurn bij de genomineerden. Ziej kon wegens umstandigheden niet zelf kommn, maar Henk hef heur mooie gedich veur e'dreangn. Want ja, alle genomineerden mochen hun eigen schriefsel ten geheure brengen.

't Was een mooien middag, 't zunnegie der bij en leuke optredens in een geweldig mooie omgeving. Wiej hebt de wedstried niet e'wunn maar ik vun het al eervol genog um nomineerd te wean. Op disse link ku-j meer leazen:

<https://www.twentskleinkunstfestival.nl/>

Diny Groothalle -Den Ham-

Henk in gesprek met de presentator.

Spraakverwarring

Wat een student uut Amsterdam
in 'n trein noar Twente oaverkwam
onderweg noar Enschede
met as reisdoel de UT:

In de coupé woarin hij zat
zaten drie deernties, heel tralat
nee, ziej waarn bepoald niet stille,
haddn onmeunig völle wille

't Gesprek ging oaver 'n spiekerboks
det haddn ze e'zeen op zender Fox
in hele gave kleuren
gebleekt en ok met scheuren

Dat lijkt mij toch vrij uniek
dach de student Geluudstechniek
een speakerbox in kleuren
gebleekt en ook met scheuren

Tot hear grote alderatie
vreug hij de deerns um informatie
zo kan 't in 't laand van Brommers Kieken
qua taal ineens op Babel lieken

Dit gedich he-k in e'stuurd veur de wedstried van de Twentse Welle.

Diny Groothalle -Den Ham-

Ziej hoalddt van kleine dinge

*Doar stoat twee starke ieken
stief nöast mekaar in 't laand
ear takke nauw verweaven
ziej geeft mekaar de haand.*

*Ziej stoat doar an de Regge
zo stark en fier rechtop
kiekt uut oaver de weiden
de wind zoest deur ear top.*

*'t Löt ear blááchies fluustern
en smiespeln met mekaar
ear taal is een mysterie
mar ziej verstoat mekaar.*

*Ziej hoalddt van kleine dinge:
van vogels tussen 't blad,
van eanties op 't water,
van zonne op 't pad.*

*Zo stoat ze doar al joaren
heel innig haand in haand
in stilte geet de tied veurbiej
ziej hoalddt zo van dit laand...*

*En ginder, in de vearte,
hearst drukte van 't verkear
hier is de stilte nog de baas
die twee verlangt niet mear.*

Diny Kloek -Hellendoorn-

De mooiste van 't laand.

De jaloerse stiefmoeder van Sneeuwwitje vreug an de spiegel:

“Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is de mooiste van het land?”

De koninginne was er van overtuugd dat de spiegel uut 't oogpunt van een man eur zol keuren.

Mit een verleidelijke blik keek ze in de spiegel om em te be-invloeden en em te laoten zeggen: “Ie bin de mooiste van het land koninginne.”

En waarachtig de spiegel bezweek onder die zwoele stemme en die verlangende ogen.

Hi’j was niet bestaand tegen die begerige blik van de koninginne en antwoordde:

“Ie bin de mooiste koninginne van 't laand. Gien iene is er mooier.”

Maar ja, zo het giet in 't leven, de jaoren tellen en ook de koninginne werd older en kreeg er zo hier en daor een rimpeltie bi’j en toen ze nao ienige tied weer an de spiegel vreug wie de mooiste van t' laand was, toen kreeg ze een hele schok deur eur ele lief want de spiegel zee: “Ie bin mooi koninginne, zowaor as ik een spiegel bin, maar...” en hier haperde zien stemme, “de mooiste bin ie, en ik kan en wil er niet omme liegen maar... Sneeuwwitje is duuzend maol mooier dan joe.” Zo, dat was d'r uut en et kwam recht uut zien harte.

Och heden nog an toe. De koninginne was duvels in de kop. Ze greep de spiegel van de mure en flikkerde em op de grond. “Ik zal joe wel kriegen,” skrowde ze en mitien gungen eur gedachten op de loop. “Now moet ik wat bedaenken om die Sneeuwwitje uut de weg te rumen. Maar hoe pak ik dat an?”

Och, ie weten et volk, het wordt nog duvels spannend en hoe dit oflop, och meensen, hier hoof ik gien woord meer an toe te voegen. Het is de tied al ver veuruut:

List en bedrog maar uutendelijk komp het hier allemaole goed.

De mooiste van 't laand? Dizze vraoge wordt niet an de spiegel evreugen tiedens een Missverkiezing . De spiegel keurt alleen de butenkaante, wat hi’j veur em zet en verder niet en zeg now zelf, wat zegt de butenkaante van een meense now?

De slechte en jaloerse koninginne wol alle eer en andacht van die iene spiegel, maar dat giet bi’j de echte missverkiezing wel heel aandere. Bi’j een missverkiezing bin-n alle schoonheidsmissen van buten en van binnen ekeurd en hier koemen dan gien zeuven kabouterties opdraeven om de mooiste mit te nemen.

De spiegel had an de dames al veule zekerheid en vertrouwen egeven en iederiene vund van

zichzelf dat zi'j de mooiste was en er vast en zeker mit kop en skolders bovenuut zol steken. Wat een schok en teleurstelling is er, wanneer die ere en glorie an eur neuse veurbi'j giet want er is er maar iene die mit de ere naor uus kan gaon.

De koninginne uut et sprookie, de jaloerse stiefmoeder, was duvels jaloers en was op wraak uut, maar kiek, zo giet dat in het echt heel anders. Iederiene gunt op dat moment de grootste ere an de winnaar, en de aandern die niet in de priesen vallen, wel nee, die bin-n elemaole niet jaloers? Bi'j gek meense. Hoe koem ie d'r bi'j.

"Wi'j em-m een paer mooie weken had die gien iene ons of kan pakken," dat zulln ze ongetwiefeld wel zeggen en dat em-m ze mit eur ele harte en in oprechtheid uut espreuken. Volgend jaor maar ies weer proberen en de ontstaone kri'jepooties dan maar zo veule meugelijk wegwaarken. Hope olln!

Femmy Woltman-Giethoorn-

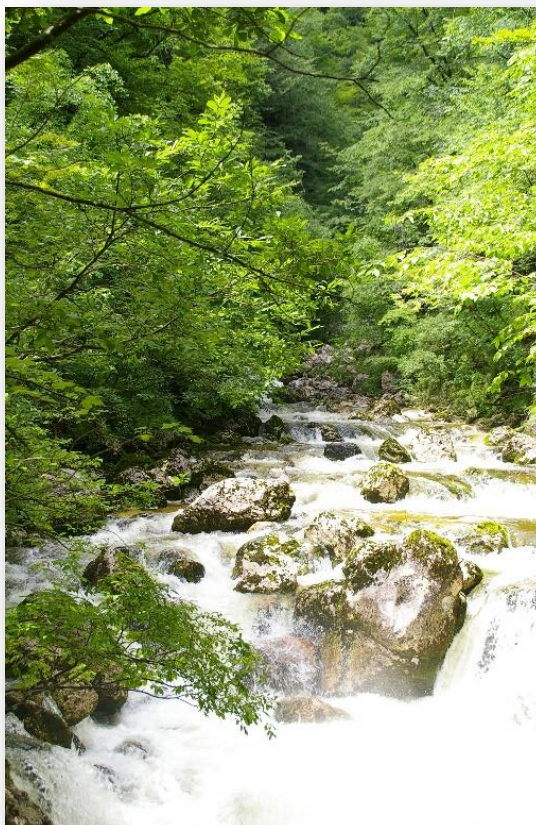

Geluk

*As een wærme wiend in et veurjoor,
as een wærme wiend.
De lechte lach van een spulend kiend
skept diép'
in mien certe
'n gruuiend gewuul.
't Gedurig gewuul
vörmt vreugde vanbinnen, dat biendt.*

*As slim welend waeter in ærfstied,
as slim welend waeter.
Zoas zunneshien klaetert deur kaemers,
zo stroomt
uut mien certe
't grote geluk,
deur durende druk.
Et maekt mi-j weer weerbaer veur laeter*

Riek van der Wulp -Genemuiden-

DE FIETSE

een verhaal van Hendrik Jan van de Knuttelhoek

Onze dochter Jantina, warkt sinds een paar maond in een tehuus veur moeilijk opvoedbare kiender. En umdat dat tehuus nogal een behoorlijk ende buuten de plaatse lig, vreug ze lest an mij: "Va, kun ie misschien ies een keer een goeie gebruikte fietse veur mij kopen? Dan wil ik die bij het tehuus neerzetten. As ik dan oaverdag ies een keer vrij hebbe, dan kan ik doarop noar de stad gaan, of zomaar wat in de omgeving rond-fietsen." Nou doar was ik as rechtgeearde vader natuurlijk direct toe bereid. Dat kun'j begriepen.

Dus gelieke de computer anezet umme te kieken wat er zoal op Marktplaats wordt anebeuden. Nou d'r stunden d'r zat op, maar umdat het ding niet teveule mug kosten worde de keuze al wat beperkter. En ik wol d'r natuurlijk ook niet te verre umme rieden. Nou ik vund d'r iene in Staphorst. Een opknapper stund d'r bij, maar doar ha'k wel op erekend, want twintig euro is natuurlijk ook niet vuule. Ik deenke Hendrik Jan hier mu'j gien grüs oaver loaten greuien. Dus geliek een bod van tien euro edoane. Maar doar wol die Staphorster niks van weten. Veur vieftien euro kun ik um op komen halen.

Nou de fietse vul mij eerlijk gezegt niet mit. 't Ding was blikbaar in gien joaren uut de schuure ewest. Het stof lag d'r loagen dikke op, en de baanden waren totaal verstaft. Ik vunne dan ook dat het ding mit die vieftien euro dikke betaald was.

Toen ik mit ut geval thuis kwaamp en an mien vrouwe Geertie leut zien, zei die: "O grote tied Hendrik Jan wat mu'j nou mit zo'n kadaver, doar is toch niks meer van te maken?" "O nee?" zei ik, "nou dan mut ie ies opletten, dan zal ik oe loaten zien, wat veur een prachtige fietse ik d'r weer van weete te maken".

Dezelfde oavond bin ik nog an de gang egoane. Eerst heb ik um mit de

hogedruk spuite ies flink schone espuit. Toen kun ik tenminste goed zien wat d'r allemoale an mankeerde en wat d'r allemoale vervangen mus worden. Ik had mij veur eneumen um direct de aandere dag noar de fietsenmaker te goan um de te vervangen onderdelen op te halen. Ik schreve, um niks te vergeten, alles op een briefie, en dat was maar goed ook, want het worde een hiele waslieste. D'r zaten mit uitzondering van het frame -die allent maar dikke verroest was- zowat gien goeie onderdelen an. Maar goed as ik dan alles vervangen had, en ik had het frame ook nog ies netties in de varve ezet, dan had onze Jantine een keurige fietse, waar ze nog joaren plezier van kun hebben.

Grote tied wat vul mij dat smerig tegen, de aandere dag bij de fietsenmaker, het iene onderdeel was nog niet duurder dan het aander. In totaal mus ik bijna honderdvieftig euro betalen. Maar goed ik heb maar iene dochter en doar he'k ut graag veur oaver.

Normaal pin ik zo'n bedrag altied, maar umda'k niet wol hebben dat Geertie wus hoevuule as ik an die fietse uutegeven hadde, betaalde ik nou contant. Het is trouwens best wel een leuk wark, het opknappen van zo'n olde fietse. Beetie bij beetie zie'j dat het weer wat wordt. Noadat ik een dikke weke drök ewest was mit, steeksleutels, schroevendreiers, staalborstel, schoerpapier en varfkwaste, was het karwei of.

Vol trots leut ik um an Geertie zien. Nou zij was verrukt toen zij het resultaat onder ogen kreeg. Ik steeg duudelijk in heur achting.

"Hendrik Jan, wat he'j dat keurig edoane," zei zij, "ik had toch nooit edacht da'j um nog weer zo netties zullen kriegen."

Ik was zulf trouwens ook dikke tevreden. Maar wat vuule belangrijker was, dat was dat Jantina zo geweldig in heur noppies was, toen zij thuus kwaamp en heur nije anwinst zag. Ik kreege geliek een paar dikke pakkerds van heur. "Wat een mooie fietse va," zei zij, "wat een mooie fietse."

Jantina was zo tevreden ik kreege d'r gewoon een beetie een warm gevuul van. "Kom," zei ik "stap d'r maar ies op, dan kun'j um ies even proberen."

Nou en toen gebeurde het. Jantina stapte op de fietse en toen luut het ienigste onderdeel wat ik niet vervangen had het ofweten.

Het frame brak finaal deur de midden. Doar lag mien trots, in twee stokken op de grond. Man wat een ellende. Weg fietse, weg honderdviefenzestig euro, weg achting van mien vrouwe, weg waardering van mien dochter. En doar had ik nou zovuule meuite veur edoane.

Het klinkt misschien wel een beetie lullig, maar ik kun wel janken, eerlijk woar.

Henk Hooijer -Zwartsluis

Dree Vassies van Mineke Mollink -Hellendoorn-

D'r was een 'n kwestie det zat tussen twee vuren in. Hej mos d'r zelf umme lachen, veural in 't begin. Ma in 't lesten verveel'n 'em det geredetwist en gaf hej zich gewönnen en zea ieskoald: 'k Heb mij vergist.

D'r was eens 'n kleen slötteltien, den passen op 'n hart.
 En as dan 't harte lösgung, dan gung de boel pas echt van start,
 heel apart!
 Dan stroomde liefde deur het lief, teminsten veur 'n minuut of vief!
 Joa heel apart!
 Ma op 'n keer haperde het harte, 't slötteltien pasten ok op 'n heel
 ander harte! Zeg zelf... Toch heel apart?
 'n Cardioloog mos uitkomst geven. Hej plaatsten toen wat stents.
 En noa heel arg völle umwegen, wödden 't probleem toch ma verzwegen...
 Heel apart!

D'r was eens 'n harfststorm den weiden deur 't bos en deur zien wilde krach
 raak'n 't oale hoalt lös. De luu waren bange veur dit natuurgeweld, ma wössen ok det
 't oale hoalt 't bos lange had 'ekweld. Noe kwam d'r lössigheid en plaats veur nieuwe
 plaenten en ziej zegt det noe de elfies in 't veurjoar doar komt daensen.

Harfstleaven

*De blaaië vliegt mangs woest in 't roond
En ekkels valt noe dale veur op de grond
beume dee verliest heur kleurige blaaien
En harfstweend blif mar altied graaien
Dizzen umslag is't mooi veurn netuur
Het laandschop stied helemoa in vuur*

*A'j noe de Nijverdalsenbarg deur goat
Waar bassens völle paddesteule stoat
Met elfenbaankiej op ne stroonk
Zeen gelle pracht steet doar te proonk
Ok de rood gestipte vliegenzwam
Den noe zeen harstgedoante tot zik nam.*

*De kruuspinne hef zeen eagen list
Biej nacht hef hee in de koale mist
Zeen droaie laank en uuterekt
Zo vangt hee elk verdwaald insect
Heel kunstig hef hee zo zeen web emaaft
Waar mennig mugge verward in raakt.*

*De beume dreagd heur kleed as broons
Heur blaaje bint zo ligt as doons
Met kleurn oranje, noa broons en rood
Zee bint arg teer en ziej ligt doar bloot
De beume bint noe zo dunne in 't hoar
De harfst is heanig an met heur kloar.*

Fenny Martens -Hellendoorn-

.

Sjörtien

‘Now mevrouw, aa’k eerlijk bin vien ek oe dissen niet zo mooi stoan.’

Van top tot tien ef ze mi-j op-eneumen en dit is dus eur conclusie.

Ek eb eur niet evroagd um eerlijk te wezen. Ek eb eur ielemoale neks evroagd. Ek kenne eur niet iens. Ek kome gewoon in een vuus te krap sjörtien de paskaemer uut.

‘En aa’k et mage zaegen: et zit ook wat strak’.

Zie ef et al ezægd, et ef dus gien zin meer um eur dat te verbieden. Bovendien ef ze geliek. Et sjörtien muut em tot et uterste inspænnen um mien rillen bi-j mekaere te ollen, ek zie d’r uut as een walrus met overgewicht. Mær wi’k dat van een mi-j totaal onbekende vrouwe euren? De verkoopster, die mi-j met een enthousiast “U moet het gewoon even aan zien!” de paskaemer in eloodst ef, is ondertussen een aandere klaante goan elpen. Ek stoa doodongelukkig veur een onbærmærtige spiegel. ‘k Wol dat et licht uutvöl, dan kon ‘k noar uus.

Zie is kennelijk al eslaegd: zie ef een volle tasse noast eur stoan en drinkt ier nog even rustig een kop koffie. Ondertussen bekek ze met een kennersblek alles wat uut de paskaemer kump en veurziet et van deskundig commentaer.

“Prebeert die appelgrune ies. Vule mooier.”

Ek wil eur vroagen woor as ze eur mee bemuut, mær nog liever wi’k weer achter et gördien, dus doe ‘k wat ze zæg. Net wörm ek bin mien eufd deur de appelgrune als as de verkoopster um et ukien kek. “En, hoe zit et?”, vrög ze stralend. “O, u past een andere. Zat de roze niet goed?” Veur dat aa’k mien mond vri-j eb eur ek de aaiebaai zaegen: “Nee, vuus te krap. En de kleur stond eur ook niet an.” Ek appe noar oasem mær wiete d’r eigenlijk neks an toe te voegen. De verkoopster ook niet, dus vrög die mi-j stoïcijns: “En hoe zit deze dan?” Ek trække nog ies even goed an de boord. Tot net onder mien buste is er neks mis met dit sjörtien, mær et öldt gewoon wat te gauw op, d’r volgt nog wel vuuf centimeter bloot veurdat mien broek begint. Dat skient de verkoopster te ontgoan, lyrisch jubelt ze dat et ‘precies de goede kleur’ en ‘exact de juiste maat’ is.

“Ek zol em niet nemen aa’k oe was”, onderbrek de nagge eur. “’t Is meer wat veur jonge meiden, zo’n kört sjörtien.” Ofkeurend kek ze noar mien mollige, melkwitte boek.

D’r bekröp mi-j een recalcitrante neiging et sjörtien te kopen. Gewoon tien kilo ofvalen, een zonnebaankkuurtien nemen en een naevelpiercing loaten zetten, dan stet et mi-j best. Zo old bin ‘k nog niet. Mær ek blieve laf stoan twiefelen.

De verkoopster kump now met opien gepærste lippen met een rood sjörtien andraegen, de oorneze totaal negerend. Die get er nog even goed veur zitten. “Vuus te wied, die als” stelt ze vaste aa’k in et rood noar buten kome.

En dan kump ze pas goed op dreef. “Ek eb net zo’n aqua-blauw sjörtien an ad”, wendt ze eur tot de getærgde verkoopster, “zol dat niet wat wezen?” Weloast wanopig aelt die een blauw truigien teveurskien mæer nee, dat bedoelt ze niet. Dat sjörtien met dat glaanzende raendtien, kwam et niet van de zolder? De verkoopster slöt theadraal de blek noar et plafond mæer vertrækt toch noar boven, woor kennelijk een ge-eime veurroad veur lastige klaanten leg. Met een skitterend aqua-blauw sjörtien kump ze terugge. Et zit mi-j as gegeuten, camoufleert fantastisch de kilo’s die as d’r nog of muten en stet prachtig.

“Die muu’j nemen”, stelt et dragonder tevreden vaste.

Totaal verstomd reken ek of.

Jannie Bakker -Genemuiden-

Suja suja kiendtien...

*Petertjen, Petertjen poefpaf,
die alle kindertjes koeke gaf,
gaf d'r mi-j gien ene.
'k Greep 'm bie de bene,
'k goocin 'm in de moddersloot
en nog was Petertjen niet dood.*

- Vesuwe-

Bi-j het kerkien van IJhorst.

Makkelijk, dat mien nöst zo ooge in de lucht is. Dan kan 'k alles mooi zien. Ek eb een pracht overzicht over de iele umgevege.

Een elikoptervjoew wördt beneedn mi-j ezegd... Mer zie zolln beter kunn zaegn: een ooievaarsvjoew. Wi-j ooievaars zien alles. Niet vuule ontget ons. Mer zowat neks kan ons scheeln.

Et ienigste wat in de natuure voor ons weerde ef en ons interesseert bin kekkers. Vette kekkers.

Zo net bi 'k tuus ekoom met een kekkert van een half pond.

Zokke dekn vien ie ier! A'j ze dan zien trappeln, veurdat ze nor binn goan en door de slokderm wruutn, dan is de dag weer goed. Op et oognbek bi 'k dubbel druk. Wi-j em twiej kinderties en die peuters lussn wel wat. Mien vrouwe en ek mun kekkers vangn as de braand. Netuurluk niet zokke grootn, liefst een klein model. Eerst goan we die wat prakkn en dan lepelen we ze an stukkies bi-j de kienders nor binn, net zo lange tot ze kleuter-kekkerties zelf kun eetn. Door mut et mee beginn. En dan mun ze langzoameraand eur eign kössien opskerreln. En dat is niet vuule mu-jte. Wi-j em ier een goede boterham in disse gebiedn. Et is een natuurreservaat en dan mage wi-j net zo vuule kekkers, kleine voegels, molln en aander snecks vangn en eetn as wi-j willn.

Nee, wi-j em et ier goed.

Ek zie die ooievaars zittn en kieke vanof mien stuultien nor et nöst, woorin de voegels zich kloormaekn veur de nacht. Achter et nöst strekn zich weilaandn uut deursneedn met rietkraegn. Zaegies blös de wiend deur de oge kruinn van de essn en iekeboomm. De langste dag is net ewest en de neture koestert zich in de zonne die langzaemerand muj wördt van et skienn en now onder de deekns van neevels begint te kroepn.

Tussn et ooievaarsnöst en mien stuultien leg de Reest. Et is een riviertien van neks, et stroomt niet en helder is et ook niet, mer toch.. Et ef wel wat. Et ef wat geëimzinnigs. "Oe zo, geëimzinnig?"

Oe zaa 'k et zaegn: Et geëimzinnige is, dat a-j niet kun zien woor et vandoan kump en niet woor et riviertien en get. De zin van et riviertien ontget mi-j. Et kump eem teveurskien en achter een bocht

verdient ie weer, is verdweenn, is weg. Wat a-j wel zien is een bron van leem. Op et oppervlak skoeven skaetsenriederties ien en weer, wonderluk en onbeweegluk beweegn ze zonder dat ze wegzakkn. Pijlkruut gruajt er en allerlei plaanten geem de Reest een charme as een interessante vrouwe. Een vrouwe, die kump en get. De skooneid, die niet kun pakken. Allienug mer nor kieken. Net as de Mona Lisa. Et glimlacht oe toe, mer door blef et bi-j. Is et wonder, dat minsn eur opzuukn? Et geheim probeern te deurgrondn?

Veur mi-j stet een groot klassiek uus. De pastorie. Op et dak een klein klokketeurntien, niet groter dan, pak weg, een meter. Woor vien ie zoiets? Allienug op mooie, gezellige plekken. Zoas ier in IJhorst of in de bergn van Oostenriek, woor op uuzn vaeke ook zoiets stet. Et is net

as minsn deur een eldere klokkn-klaank nog wat willn toevoegn an de neture...

Umme de kerke is een nor veroldege, flinke begraefplaese. Zo is an de aandere kant van de kerke een grafkelder van de familie de Vos van Steenwijk. Zie em een grafkelder loatn maekn op een stille serene plekke, woor a-j wat van volmaektheid van de eeuwigeid pruuvn. Niet allienig zie, mer ook zovuule aandern em eur leste rustplaese ier ekreegn. Wat et miest op mi-j ofkump bin de zes graevn veur mi-j . Zes jongkeerls, neer-estört in eur braandende bommenwerper em ier un ereplaese veuran ekreegn. Dan denk ek an Hitler, die een demonische macht ef oppereupn en minsenleevns ef verwoest op een onveurstelbaere maniere. Woor is die begraevn? Gien iene wet et. I-j mut onder een perkeerplaese laegn ergens in Berlijn. Wat een verschil met disse jonges.

Mer de kern en oogtepunt van disse plekke is et kerkien achter mi-j. Ek stelle mi-j veur dat op een zundagmörn of zo mer in de weke minsen nor de kerke goan umme saemn te zingn , te biddn en de zeegn van God te vroagn.

Zo ook mien zeune. Et is tweeënalf joor geleedn, dat i-j saemen met zien jonge vrouwe over et pettien leup, woor ek now zitte.

Saemen em wi-j ier rondekeekn en toen nor binnn egoan. Binn spuulde et örgel en wi-j en alle aandere gastn kreegn door un plaese. Et was een mooie dienst, die wi-j niet weer zulln vergeetn.

De domeneer was een goeie bekende van ons en ad van de preeke werk emaeht. I-j ad een duudeluke boskop en iederiene luusterde en kon der wat van leern. Van de olderlink kreegn ze een trouwbubel. Een bubel veur et saemn leevn.

W-j gongn weer nor buutn. Et was wienderig en niet zo mooi as now, mer wat maekt et uut. Elk seizoen gef alles wat er in zit.

Ek zie de ooievaar wiebelen op zien nöst an de aandere kaante van de Reest. Ek denke terugge nor et begin van et veraaltien. Ooievaars em ook de naeme, dat ze kienders brengn. Mien zeune ef gien kienders, mer ek mut er ook niet an denkn, dat zo'n kekkervretende voegel met een bebie mut vliegn. Onzin netuurluk en dat is mer goed ook.

Ek kieke nor boom en i-j kek nor mi-j. Et is net of ie lacht...

Co Mateboer -Genemuiden-
